

מהמונולית לאור: הגיאומטריה של השוויון

מצום ט' באב לחג האהבה –
מהפכה של פיזיקה חברתית

מבוסס על הגותו של אודי הרשור

התעלומה שמאחורי בגדי הלבן

מדוע טקסט העוסק ברומנטיקה וחיזור טורח
להדגיש פרט אופנתי-סוציאליסטי?

"לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר
באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים
ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין, שלא
לביש את מי שאין לו..." (משנה, תענית)

הטרגדיה של האנכיות

האידיאל: 24 משמרות
כהונה רוחניים

הקלקול: התחברות
תועלתנית לשלטון ההלניסטי

התוצאה: אליטיזם, ניצול
מעמדי ושנאת חינוך

נוכחות המקדש הפכה למנגנון מסוכן של פערים חברתיים שהובילו לחורבן בט' באב.

אנטומיה לשונית של מהפכה

מחול

- דינמי, שוויוני, מאחד

מעמד

עמידה

- סטטי, היררכי, מתבדל

רבי מאיר ורבי עקיבא – שניים
מגדולי החכמים לאחר החורבן –
היו מבני גרים (פסולי כהונה). הצדק
הפואטי של שבירת המעמדות.

דמוקרטיזציה של הרוח

החורבן פתח פתח נפלא של שוויון הזדמנויות.
בית המדרש החליף את המקדש כמרחב שבו הדם
והייחוס מפנים את מקומם לכשרון והשגה.

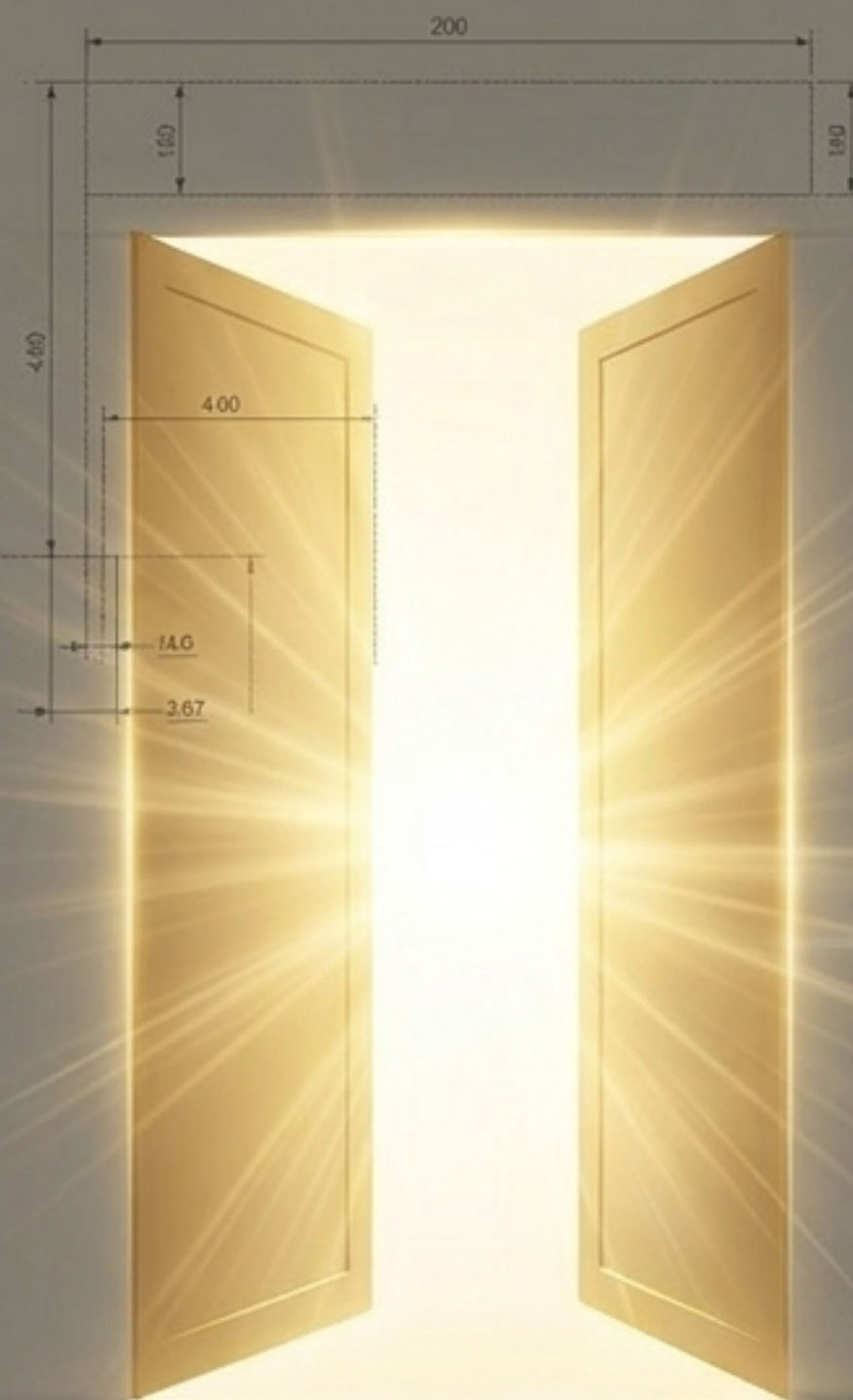
פירוק תקרת הזכוכית

מניין שאפילו נוכרי ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול...
הא למדת: שאפילו נכרי ועוסק בתורה הרי הוא ככהן גדול!
(מס' חגיגה יג')

שבירת מעמדות מוחלטת על ידי רבי מאיר (בן הגרים) – תשובת התיקון למצב הטרומ-חורבני.

פתיחת השערים הלכה למעשה

4

מאות ספסלים
מתווספים לבית
המדרש לכל
דורש ה'

3

שומר הפתח
מסולק

2

השרביט עובר
לצוירב צעיר
(רבי אלעזר בן עזריה)
בזכות כישוריו בלבד

1

נשיא ישראל
(רבן גמליאל)
מודח בשל
היררכיה נוקשה

המעבר משלטון של סטטוס-קוו חברתי לזכויות השתתפות שוות.

מטריצת המהפך

מודל ט"ו באב

בית מדרש / כרמים
(מרחב פתוח)

כשרון ורוח

מחול / מעגל

כלי לבן שאולין

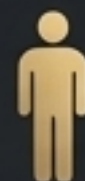
מודל ט' באב

מקדש
(מונוליתי, ממודר)

ייחוס דם
(כהונה)

מעמד / עמידה

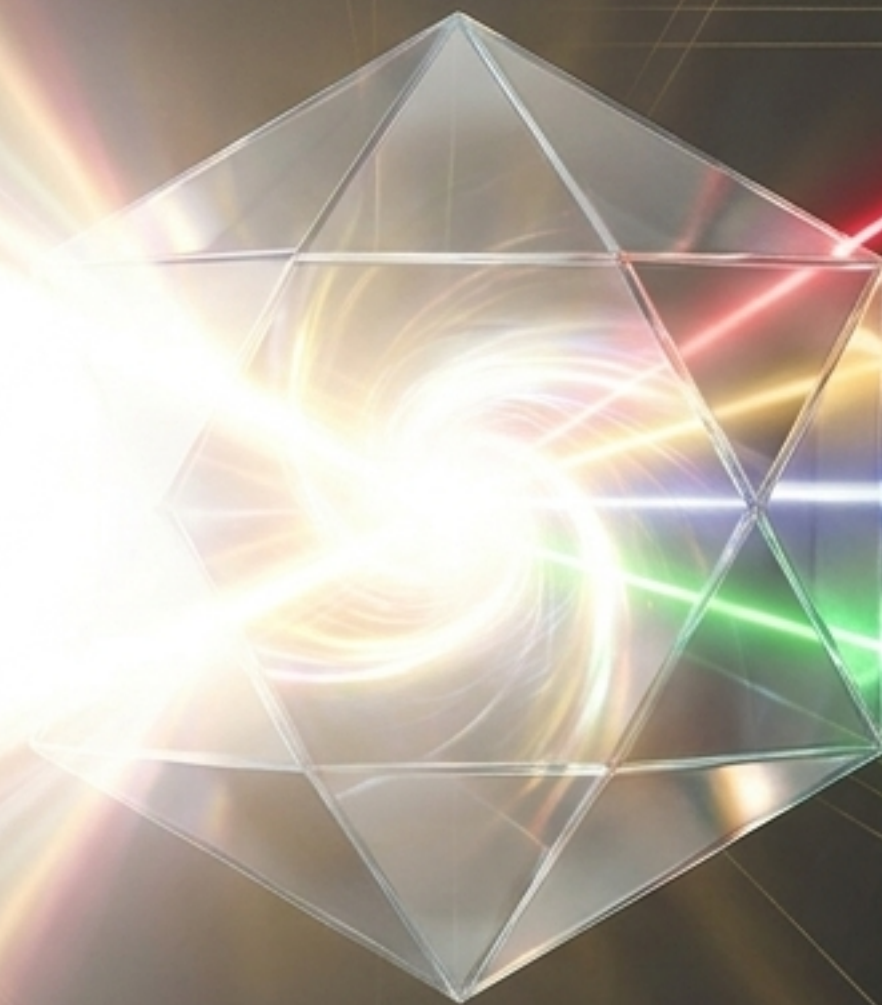

בגדי זהב מפוארים

הפיזיקה של הלבן

הצבע הלבן (כפי שהוכיח ניוטון) נושא בחובו את כל הצבעים כולם, אך נטול זהות פוזיטיבית משל עצמו.

לבישת הלבן אינה רק הוראה טכנית. היא מחיקת המניירות, התארים והצבעים הלא-רלוונטיים כדי להביט בסובייקט פנימה. יום חגה של האהבה נטולת המעמדות.

אקולוגיה של חמלה: "כלי לבן שאולין"

Insight

פסגת ההיררכיה מתחפשת מרצון כדי להגן על כבוד התחתית. מחול השוויון מחייב את ריבת המאיון העליון להיראות בדיוק כאחרונת הנערות.

כדי שלא לבייש
את מי שאין לו

בת מלך

שואלת מבת כהן גדול

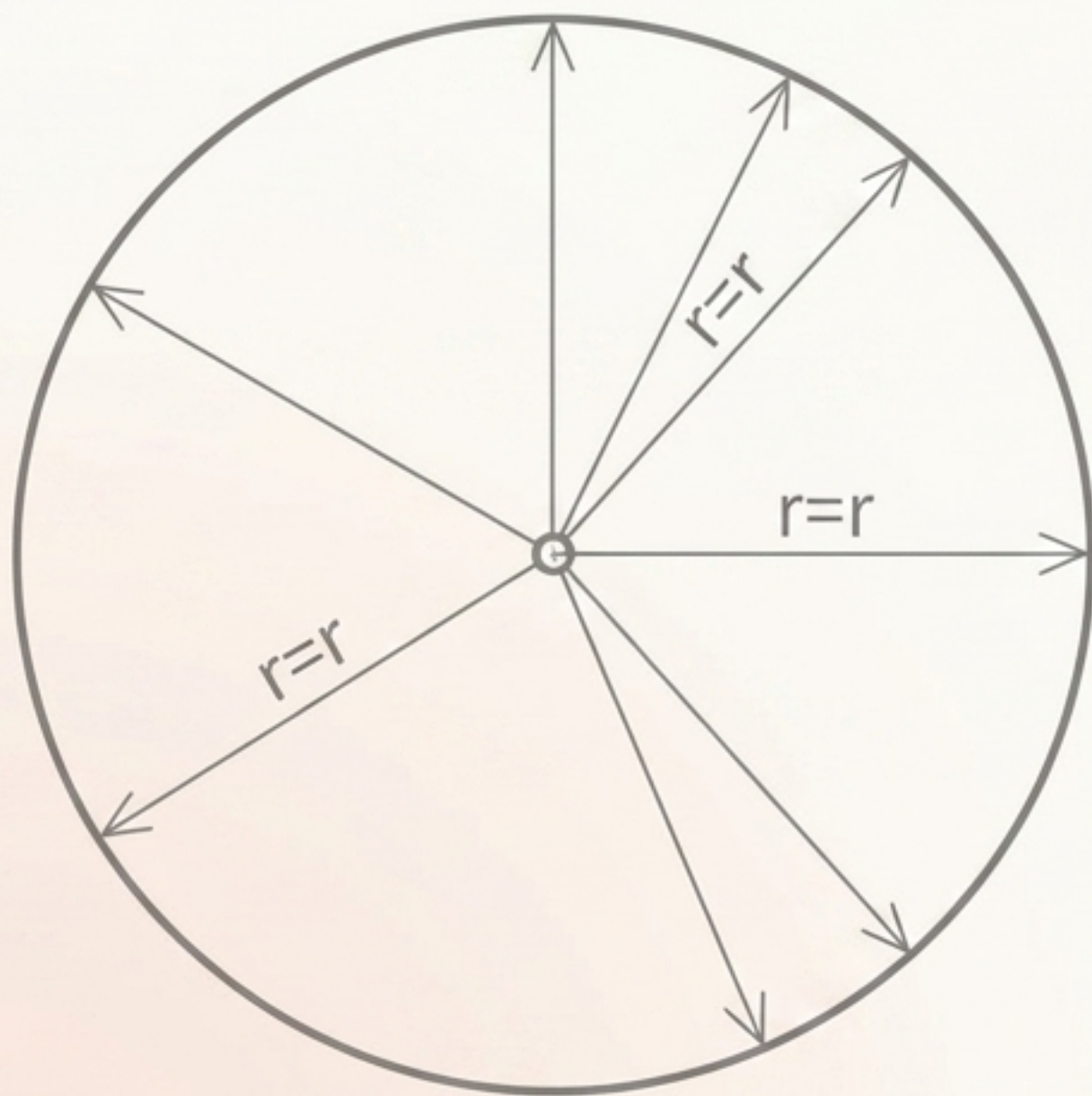

מבת כהן הדיוט

מבת סגן

הגיאומטריה של המחול

המעמד (עמידה) מייצג התנשאות היררכית.
המעגל (מחול) מייצג שוויון מתמטי ורוחני.
במעגל, המרחק מהמרכז לכל נקודה זהה לחלוטין.
כולם שווים ומאוחדים.

באופן סמלי, פעולת האהבה בין בני זוג נקראת בעברית 'שכיבה' –
המצב האופקי, המבטל את האנכיות של ה'עמידה'.

גלגל חוזר בעולם

תפיסת השוויון רואה בעושר מצב דינמי
(מתגלגל) ולא מעמד דטרמיניסטי.

בתו של רבי עקיבא ניצלה ממוות בליל
כלולותיה בזכות מתן צדקה לעני. היא
פעלה מתוך תוך ההבנה שהמעמד
אינו קבוע, אלא גלגל מסתובב.

חתרנות מגדרית בכרמים

האנומליה של ט"ו באב:

הנשים לוקחות יוזמה, מושכות תשומת לב, ומפרות את הסדר הפטריארכלי המובנה של החברה.

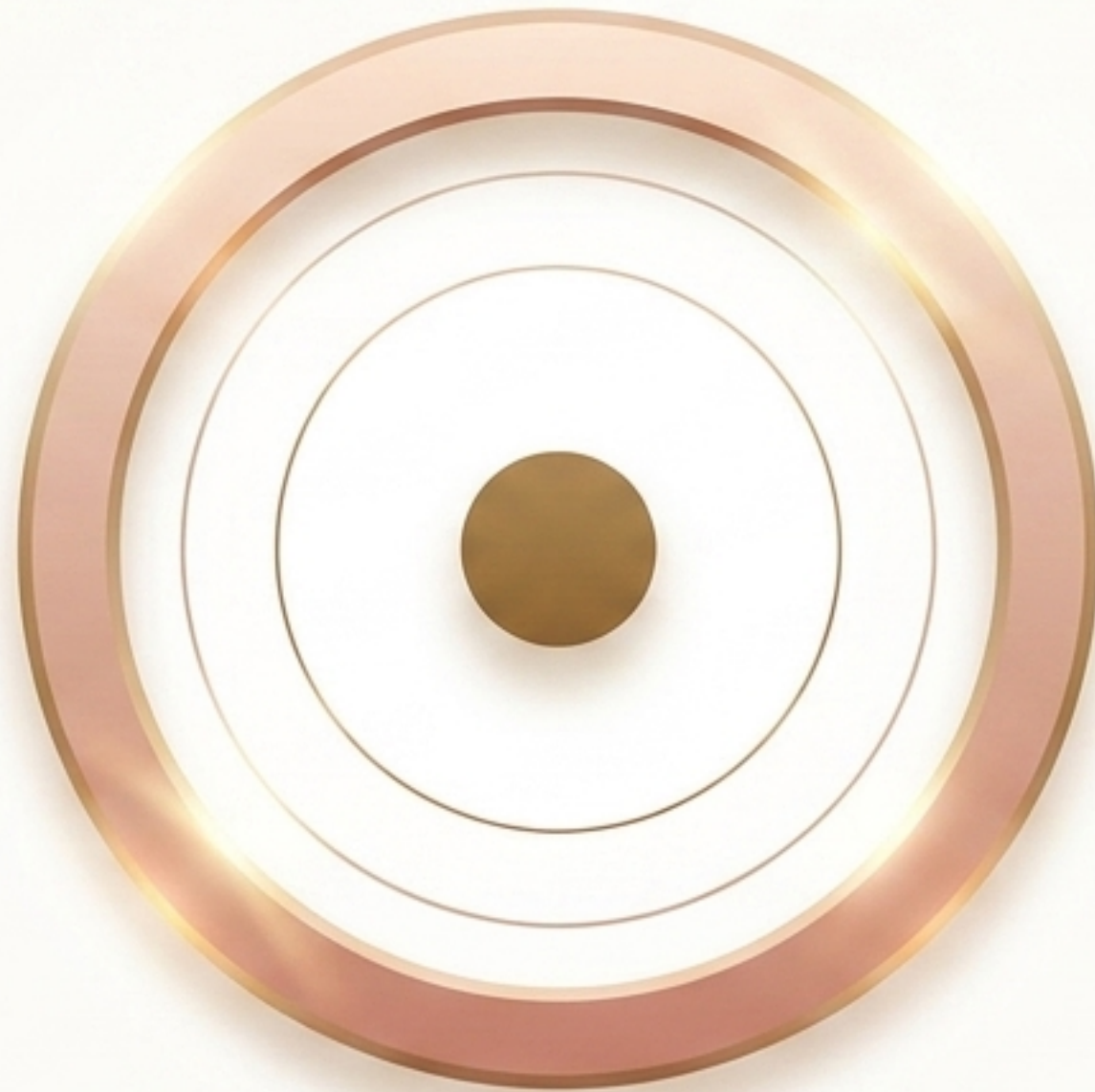

הנורמה התלמודית:

"דרכו של איש לחזר על אישה, ואין דרכה של אישה לחזר על איש" (קידושין ב').

נבואת האהבה האוטופית

“כִּי בָרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בָּאָרֶץ נִקְבָּה תְּסוּבֵב גִּבּוֹר” (ירמיהו לא')

המוולות בכרמים הם הגשמה של חזון נבואי. הגאולה דורשת מהפכה של המערכת הפטריארכלית, בה "הבת השובבה" הופכת לאידיאל המוביל ומסובב את המציאות.

העוגן התרבותי בתוך המהפכה

למרות פריצת המעמדות, המשנה משמרת סייג
"תן עיניך במשפחה". אחד:

מי שחתום על מאמר זה הוא רבן שמעון בן גמליאל
(ממשפחת הנשיאות). בעוד היופי החיצוני ("שקר
החן") מבוטל, השורשים וההשפעה התרבותית
של המשפחה עדיין משמשים כו כעוגן בעולם
נטול גבולות.

כור היתוך סוציאליסטי

האהבה היא חבל הצלה למי שנולד במעמד נמוך,
והזדמנות למי שתקוע ב"מגדל שן" לגעת באנושיות פשוטה.

- כוח נון-קונפורמיסטי, כמעט אנרכיסטי,
שמפר כל דפוס חברתי.

- הופכת את רות (המואביה)
לאשת בועז (השופט)

יום כיפור וט"ו באב: ימי איפוס

שניהם מוזכרים יחד במשנה כימים הטובים ביותר לישראל.

- יום כיפור: חשבון נפש קולקטיבי ונתינת הלוחות השניים (תורה שבעל פה) – מתכונת שוויונית מטבעה.

- ט"ו באב: הותרו השבטים להתחתן זה בזה. איחוי הקרעים של העם.

המעגל האולטימטיבי

"עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול
לצדיקים והוא יושב ביניהם בגן עדן
וכל אחד ואחד מראה באצבעו..."
(תענית לא')

'השיבה הספיראלית' מוחקת לחלוטין את כל המעמדות (אין מעלה ומטה).
אל מול ההתגלות האלוהית בנקודת המרכז, כל בני האדם שווים בהחלט.

אהבת אמת היא קריסתה של ההיררכיה.

מחורבן ה'מעמד' האנכי של ט' באב, אל נצח ה'מחול' השוויוני של ט"ו באב.